

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע" ראש הישיבה

פרשיית השבועות האחרונים דורשת התייחסות. בפרשתנו ישנו רעיון של רבי צדוק הכהן מלובלין על הפסוק (משלי כ"ז, ט'): "שִׁמּוֹן וְקִטְרֶת יִשְׁמַח לֵב וּמִחָק רִעְהוּ מִעֲצַת נֶפֶשׁ". החלק השני של הפסוק עוסק במיתוק שאדם עושה לרעהו כשהוא נותן לו עצמה טובה. אך תחילת הפסוק קשור לפרשת תצוה המתחילה בענין השמן (שמות כ"ז, כ'): "וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ קֵתִית לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד" ומסתיימת בענין הקטורת (שמות ל', ז'): "וְהִקְטִיר עֲלֵיו אֶהְרֹן קִטְרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר". בזהר הקדוש (הקדמה, דף ע"ח) מובא שמי שראוי לשבת בהיכלו של משיח, הוא מי שידוע להפוך חושך לאור ומר למתוק. זה מה שעושים השמן והקטורת. עם השמן מאירים את מנורת המקדש, ובקטורת יש את החלבנה שריחה רע, אך יחד עם שאר סממני הקטורת עולה ממנה ריח ניחוח לה'. אלו התכונות שצריך בשביל לחיות בדורנו, בימות המשיח.

אנחנו נמצאים בימים לא פשוטים של שירת כלים (במובן הפשוט ולא ה"פנימי"). אנשים בעם ישראל מרגישים ש"לוקחים להם את המדינה" שבנו, ומוכנים לשבור את הכלים כדי שהחלטות הממשלה לא יתממשו.

ישנה איגרת של הרב קוק המרעידה את נימי נפש קוראיה. הרב כותב לאנשי אשכנז בפרנקפורט בנושא החשיבות להעגה לארץ בשנת תרס"ח - לפני למעלה ממאה שנה (אגרות הראי"ה א, קמ"ז):

"ואתה אדוני אתכבד להודיעך, כי זה לי זמן הגון אשר בחנתי דרכי, ואדע נאמנה שכל תקות ישוב ארץ ישראל, וכל תקות הצמחת קרן ישועה לישראל מציון, תלויה היא בנקודה אדירה זאת, שיאספו אלינו כחות טובים, לעסוק בבנין הרוחני והחמרי של ארץ ישראל... וכל מי שנקודת רצות שמים אמיתית בווערת בלבבו, לא יוכל להיות שיתעלם מלבא לעזרת ד' ועמו. **אל נא נאחר את המועד**, אל נא נתן את הרומסים לרמוס כל היונקים, שרשי צמה-ד' העולים על אדמת הקודש... אם נעזוב את שעת הכושר, של התחלת התפתחות הישוב, והחלישות הגופנית והרוחנית וחסרון אמצעי המלחמה יבאו עד מרום קצם אצל שלומי אמונים שבארץ ישראל, והיד הרמה המחומשת בהפקרות ודרכי הגויים, באין זכר לקדושת ישראל באמת, המחפה את חרסיה בסיגים של לאומיות מזויפת בגורגים של היסטוריה ושל חבת השפה, המלבישה את החיים צורה ישראלית מבחוץ במקום שהפנים כולו הוא אינו יהודי, **העומד להיות נהפך למשחית ולמפלצת, ולסוף גם כן לשנאת ישראל וארץ ישראל**, כאשר כבר נוכחנו על פי הנסיון, - היד הטמאה הזאת תתגבר, אז אין די באר גודל האסון. אבל בד' בטחתי, שלא יתן למוט רגלנו".

פעם חשבתי שהשיא של ה"משחית והמפלצת" היה בצורה שבה הנחו את החיילים לפעול בגירוש יהודי גוש קטיף מביתם. גם הצורה החיצונית שהלבישו את החיילים שידרה מסר כזה. אנחנו מקווים שאנחנו אחרי השיא

של ה"משחית", אך זה לא פשוט. היו שם אנשים שהיו מוכנים להשחית את ארץ ישראל ואת עם ישראל באופן שהיה קרוב ל"שנאת ישראל וארץ ישראל", וכפי שהרב קוק כבר הבין לפני למעלה ממאה שנה "על פי הניסיון" - שאם כוחות טובים וכל מי שנקודת רצות שמים אמיתית בווערת בלבבו" לא יבואו להיות שותפים בבניית המהלכים של תחיית האומה בארץ ישראל - "אין די באר גודל האסון".

אנו בוטחים בה' שהכל יהיה לטובה, אבל בינתיים כבר כמה פעמים איחרנו את המועד ועזבנו את שעת הכושר בהנהגת המדינה. עמדו רבנים וראשי קהילות והתבוננו מהצד לראות מה ייצא מהציונות ובניית היישוב בארץ ישראל.

אך יש כאן בכל זאת מהלך אלוקי שלא מגיע סתם כך. בספר "לשם שבו ואחלמה" מבאר את הנהגת ה' בעניינים שכאלו ("שערי הלשם" א', סימן ט"ו, פ"א):

"כמ"ש בספר יצירה פ"ב: 'אין בטובה למעלה מענג ואין ברעה למטה מנגע'. ושניהם הם מצד הגבורות. והאמת הוא כי הרעה הוא סבת הטובה והנגע הוא סבת הענג. כי על ידי הרעה יוצאים מציאת הגבורות על מציאותם היותר אפשרי שבהם... כי מתכונת הטובה הוא לבטל את עצמו ולהסתכל על זולתו להתקרב אליו, אבל תכונת הרע הוא להיפך... כי רק בזה הם מתגלים ויוצאים בכל תוקפם באין מונע. ואחר שיצאו ונעשו על תכלית מציאותם על ידי הרעה אז כאשר נמשך בהם אור החסד הנה מתמתקים ומתבסמים כי מתייחדים עם החסדים בתכלית היחוד".

יש להפוך את המרירות למתיקות באופן שהסדר הוא "עַתְּ צָרָה הַיָּא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יִנְשֵׁעַ" (ירמיהו ל', ז'). כיצד הופכים מר למתוק? עלינו קודם כל להבין את התהליכים האלוקיים. עצם ההבנה היא כבר סוג של מתיקות. כפי שאומר הגר"א (קול התור פ"א) "ורבינו כותב הרבה שהגאולה תלויה בלימוד תורת הפנימיות ועל ידי זה תתגלה קמעא קמעא תורת משיח צדקנו והיא תורת ארץ ישראל סוד 'זוהב הארץ ההיא טוב'".

בנוסף, עלינו להכיר טובה על מסירות הנפש של הציבור שבנה את המדינה, בזמן שאחרים עמדו מהצד. וכן נדרשת רגישות ועשיית השינויים באופן יותר איטי. העניין של הקמעא קמעא הוא ענין מובנה בגאולת ישראל. הדרך להעמקת עניינים אלו היא על ידי לימוד פנימיות התורה המביא לחיזוק נשמת האומה ומחזק את הצד הטוב. כך נתחזק באהבת ישראל ובמבט של חסד לכל עם ישראל ואף לאלה שלצערנו "שבורים את הכלים".

מתוך שיעור שניתן ביום רביעי האחרון. השיעור המלא יעלה לאתר הישיבה בקרוב בע"ה.

פינת הילדים

חשינות חיפוש הפרשה וברשי"

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

... חושים כחושף הכא...

1. כמה פעמים מוזכרת המילה "ואתה" ב"ראשון" של הפרשה?

2. מה הופך את בגדי הכהנים לקודש?

3. מהו פירוש המילה "מילואים"?

"האנשים הללו כולם חדשנים, חלוצים, פורצי דרך, אנשים שניסחו רעיונות חדשים, יצרו צורות ביטוי חדשות, עשו דברים שאיש לא עשה כמותם קודם. הם שברו את התבנית. הם שינו את הנוף. הם זינקו אל הלא נודע.

אך חיי היומיום שלהם היו ההפך מכך: שגרתיים עד כדי טקסיות. 'את הפֶּכֶשׁ אָחַד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֵת הַפֶּכֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בַּיּוֹם הָעֶרְבָּיִם'"

(הרב יונתן זקס זצ"ל, "שיג ושיח", פרשת תצוה)

